

لَعْنَةُ

شماره نهم

آذرماه ۱۳۳۲

سال ششم

دکتر هوشیار استاد دانشگاه

نظر و عمل

— ۵ —

چند نظریه مهم

ما امروز در بحبوحه صدھا نظریه واقعیم که در ماتائیر میکند.
من فقط بذکر چند تای از آنها اکتفا میکنم از قبیل:

اول - نظریه نشو و ارتقاء داروین: این نظریه بسیار قدیم است هم لامارک و هم اراسم داروین جد داروین تا بر سد بحکیم یونانی انا کسیماندر از آن صحبت داشته اند
منتھی «چالر داروین» مدارک زیادی برای اثبات این نظر فراهم کرده است و ملخص کلام
و نظر او این است که اشکال مختلفه موجودات زنده همه بتصاریف زمان و متدرج از
یک اصل و از اجداد مشترک منشعب شده اند.

دوم - نظریه تنابع حیات و بقای انسب داروین که ازو سایط نظریه اولی است.
خلاصه این نظر این است که تو والد و تناسل در طبیعت بحدی زیاد است که طبیعت برای همه
اخلاف نیتواند وسائل ادامه حیات فراهم کند این است که بیش از اینکه همه بمرحله
بلغ و تناسل بر سند عده زیادی از میان میرونند مگر عده ای که متناسب تر و قوی ترند.
سوم - نظریه نسبیت است: نکته مهم درین نظریه برای حکیم این است که

جایگاه یعنی جا و کاه یعنی مکان و زمان (space-time) باهم بجای مکان و زمان جدا از هم میکنند.

تابحال فلسفه و فیزیک از اشیاء صحبت میکردند که در مدت معینی موجودند به (persist) و تصور شیی را کم کم بجواهر فردۀ مادی تبدیل کردن و گفتند که آینها قدمی هستند.

آین شتاین بجای جزء مادی حدوث و شدن (events) گذاشت و گفت که اجزاء فردۀ خود جز یک عده واقعات و شدنهای ییچیده چیز دیگر نیست.

پس ماده عبارت از آن مایه آخری نیست که جهان از آن تشکیل شده باشد بلکه بشر برای سهوالت کار خود چونکه در دقایق نمیتواند هر آن وارد بشود و زمانی هم هنوز علم نمیتوانسته وارد بشود جموعه از وقایع و شدن‌ها و حدوث را ماده نامیده است. تئوری کوانتم پلانک هم آین نظر را تأثیر میکند و پیوستگی حرکت راهم نفی میکند و میگوید پدیده‌های فیزیکی ممکنست ناپیوسته باشند یعنی یک آن ممکنست در مقداری زمان بریک وضع باشد لیکن ناگهان حالت یا حالات دیگری داشته باشد. چنانکه ملاحظه میفرماید فیزیک دارد مدام از مادیت ماده میکاهد در صورتیکه در روانشناسی و علم الروح مدام دارند از روحانیت امور نفسانی میکاهند چنانکه تداعی معانی را در انعکاس مشروط «پاولو» منحل میکنند. فیزیک و روانشناسی دارند در هر حال بهم نزدیک میشوند.

چهارم - نظریه در باب تاریخ: بحث درین است که آیا تاریخ و جریان آنرا میتوان تحت نظم و قاعده‌ای آورد و آیا با یادنوسیله میتوان در باب آینده پیشگوئی کرد یانه. چنانکه شنیده‌اید بطور مبهم میتوان گفت که گذشته آینه آینده است. آینده را در جام جم میتوان دید. لیکن بعضی از دانشمندان بحث قانون را در تاریخ تابجا فرض کرده و گفته‌اند که قانون بمعنای دقیق آن در علوم مثبت موردنظر است و جا دارد و در تاریخ و علوم اجتماعی نمیتواند مورد بحث قرار گیرد زیرا که علل تاریخ مانند علل واقعیتی که در علوم بمعنی اخص آن مورد بحث است سابق و مقدم بر معلوم نیست بلکه لاحق بر آن است یعنی در تاریخ بحث (ad quem) از مقوله «الیه» هست در صورتیکه

در علم بحث از مقوله «منه» (ad quo) هست. در تاریخ بحث از هدف است، بحث از مقصد است، بحث از اراده است، بحث از آزادی اراده است. در تاریخ نه از علل میتوان کاملاً پی بمعالیل برد و نه از معلومها میتوان کاملاً و بطور یقین علل را درآورد.

هکل اول کسی است که خواست جریان تاریخ را کاملاً از لحاظ فلسفه تحت قواعدی درآورد. چون اساس تاریخ را وجود عقل میدانست تاحدی قوانین او قابل قبول است، بعد مارکس خواست آن قوانین را بر اساس مادیت انسان و پدیده‌های که ازین مادیت سرچشمه میگیرد مخصوصاً بر دادوستد اقتصادی قرار دهد درینجا بكلی بروش علوم مثبت علل را سابق بر معلوم یعنی مقدم بر پدیده‌های تاریخی گذاشت و بالتبع انسان را هم مجبور و تاریخ را هم نتیجهٔ جبر فرض کرد و جریان پیوسته و مقابله را که در در عمل تولید و دادوستد موجود است دیالکتیک مادی خواند یعنی دیالکتیک هکل را که در مورد عقل و عمل گفت و شنود و محاوره ممکنست صادق باشد در مورد داد و ستد اقتصادی که بنظر وی مؤسیس بر کار فیزیکی است بکار برد و از اینجا باین نظر رسید که در تاریخ همانند علوم مثبت که ملاک کار آنها قانون علت و معلوم است «دترمینیسم» (Déterminisme) یعنی قابلیت تحدید و تصریح موجود است و بهمان عبارتی رسید که بلغط مترجمین بیسواحد ما آنرا جبر تاریخی ترجمه کرده‌اند با اینکه معنی آن علیت تاریخی یا صراحةً تاریخی باید باشد (Déterminisme historique) چنان‌که ملاحظه میفرمایید همین نظر و نظریه مورداشکلالات زیاد و محتاج بحث است تا انسان پس از داشتن مقدمات فلسفی و علمی و شاید هم اقتصادی بتواند در صحت و بُرداً نصیحت کند و پس از آن در نظریه مادیت تاریخی (matérialisme historique) وارد شود.

بنجم - نظریه کار و ارزش است که از قرون وسطی در نظریات سکولاستیک موجود بوده است. «نومادا کن» و «بعدها» ریکاردو، انگلیسی میگوید که باید ارزش کار کارگر بخود او برسد و کناء واسطه‌ها و تجار درین است که سهم بیشتری از آنچه حقشان هست میبرند. نظریه کار و ارزش دو جنبه دارد یکی اخلاقی دیگری اقتصادی. مارکس در جنبه اقتصادی آن تحقیقاتی کرده است و آثار مهم و نوشت‌های بسیار در اطراف آن موجود است. لیکن بررسیهای علماء هنوز کاملاً در ایران مورد توجه واقع نشده است.

«راسل» داشمند انگلیسی می‌کوید: این نظر که هر کس باید نتیجه کار خود را کاملاً بندست بیاورد در تمدن صناعی امروز غیرممکن است زیرا که مثلاً در کارخانه‌های اتومبیل‌سازی فورد نمیتوان معین کرد که در تولید همگانی کار فلانکس چقدر است. او امثله دیگر هم می‌آورد که درین مورد جای بحث آن نیست.

همین نظریه از طرف «جان لاک» بحث شده منتهی بدون تحریکات طبقاتی و روی سخن فقط بزم مدار است و از طرف «ریکاردو» نیز بحث شده است و روی سخن او بمالکین زمین است و از طرف «مارکس» بحث شده است. و روی سخن او بر مایه‌دار است و تقریباً بکی از پایه‌های قانونیت و علیست تاریخی او در همین جاست واضح است قیمت کار که امری است که در بازار معین می‌شود یعنی برپایهٔ عرضه و تقاضاً گذاشته شده با ارزش تفاوت دارد و ارزش زائد که بنظر مارکس بالمال وسیلهٔ تراکم آلات تولید در دست عدهٔ معلوودی است در واقع قسمتی از قیمت جنس است. امروز در باب ارزش از لحاظ فلسفه تحقیقات بسیار عمیق شده است. در هر صورت همین ارزش زائد خود پایه‌نشکیل دو طبقه است که مارکس می‌داند همیشه آنهارا باهم در مبارزه به ییند مبارزه را هم چنان‌که اشاره کردیم بمعنای همان دیالکتیک هنگل می‌فهمد.

چنان‌که قبل از عرض کردم باید هم در واقعیات یک نظریه وهم در فرضیات آن نهایت درجه دقت کرد. ما در بحبوحه فعل و افعال نظریات هستیم لیکن افراد مخصوصی هم می‌کوینند که در بحبوحه فعل و افعالات اتصادی هستیم همین‌ها را باید بدقت رسید کی کرد و دید که آیا آنچه را معلوم میدانند (یعنی ایده‌تولوژی را) بجای علت‌جا نمی‌زنند؟ این اغوا و عوام‌بری بعاین رسیده که می‌کویند برای رسیدن با نقلاب باید بکار کر «بکوئیم و باو بفهمائیم» (ایده‌تولوژی) که گرسنه است معلوم می‌شود که همین افعال اولیهٔ حیاتی هم در قاموس آقایان احتیاج باید تولوژی دارد و بکاره اقتصاد را بعنوان «زیرساز» طلاق گفته‌اند و با تحریک بسوی طفیان تجدید فراش فرموده‌اند. در همین موارد ضعف و نارسانی «نظریه» خوب واضح می‌شود که هیچ‌چاره‌ای جز قلدری و اسائمه ادب و فحشن و رسوائی ندارد.

ششم - نظریهٔ تنافع با مبارزه طبقات است. سابقاً گفتیم که مارکس جریان

واحد اقتصاد را بعلتی که بر من روشن نیست بدلو قسمت کرده و هر قسمتی را بیک طبقه که آنهم باز درست بر من روشن نیست (زیرا که من همه را اهل عمل و کار دیدم) تخصیص داد و این دو طبقه را مدام با هم در کشمکش فرض کرد و آنها هم واقعاً بنای کشمکش را با هم گذاشتند.

گفتیم صحبت میتواند محرك یا کسلسله و اقامات و حوادث باشد. اگر از قورمه سبزی صحبت کنید و خیلی دلکش هم صحبت کنید یقین بعضی کامها و دهنها آب میافتد در صورتی که هیچ قورمه سبزی در کار نیست. خوشبختانه یا لو روسی این لطیفه را با ثبات رسانده و خدمت بزرگی کرده است. همچنان اطفال را از لو لو میترسانند و بچها تو رو بار میآیند در صورتی که ابدأ لو لوئی در کار نیست. پس لازم نیست که نظریات کامل‌کپی و نسخه بدل و اقعات باشد تا موثر واقع شود.

در هر حال بقلید و تبعیت از داروین که ده سال پیش از «بیانیه» معروف یعنی در ۱۸۳۸ کتابهای اساسی خود را انتشار داده بود و از تنازع بقاء و مبارزه زندگی صحبت کرده بود درین نظریه اقتصادی نیز مبارزه طبقات را وارد کردند و گفت و شنود با دیالکتیک هکل را که وسیله پیشرفت و ترقی تمدن فرض شده بود بصورت و اصطلاح مبارزه در آوردند و بالنتیجه میتوان استنباط کرد که اگر این مبارزه از میان رفت پیشرفت هم از میان میرود و علاوه بر این این مبارزه طلبی حتمی نقرباً با میل بسوی هر صلح واقعی که باید ابدأ ربطی بمبارزه داشته باشد متناقض است زیرا که بنابر این ثوری، دیالکتیک یا مبارزه بزرگترین محرك پیشرفت است. حقیقت این است که دیالکتیک در پیشرفت تمدن وظیفه بزرگی دارد لیکن بهیچوجه نمیتوانیم معنای آن را با (struggle) تفلا و کوشش انگلیسی یا مبارزه یکی بدانیم:

در هر حال چنانکه ملاحظه میفرمایید بشر امروز از نظریات صاحب نظران متاثر میشود. در پیش حکمای بشر تا حدی مجال غور در کار صاحب نظران داشتند در صورتی که امروز مردم بطور عموم مجال چنین بررسیهای دقیق ندارند و روی تبلیغات نیز بسوی آنهاست و هر گاه درین میدان تأثیر و تأثیر که صرف نظر از عمل آن امروز از جمله واقعیات است داشتمندان وظیفه تحقیق و تعمیق را

خطر نظریه

ادا نکنند نظر بازان عقول عامه را که باستثمار آن علاقمند هستند میدزدند و در اختیار خود میآورند، و بیخبران در آن حیران خواهند ماند! بنظر من کمک در گشودن این قبیل عقده‌های نظری و عملی برهر کس واجب است زیرا که هر کس ب نحوی در کیرودار آن واقعست. (پایان)

مبحث بسیار دقیق «نظر و عمل» در این شماره پایان رسید. بسیاری از خوانندگان مجله خواستار شده‌اند که مراتب سیاستگزاری آنان باقای دکتر هوشیار استاد محترم دانشگاه نویسنده این مقاله بوسیله مجله معروف افتاد و ما نیز امتحان خود را بدان‌مه می‌افرازیم. مجله یعنی

حبيب الله (نوید) - مشهد خراسان!

در پندت این گروه پریشان نیست
امروز در سراسر ایران نیست
از این گروه بی سر و سامان نیست
در فکر این ولایت ویران نیست
ایران بغیر مرکز تهران نیست
هر گز وفا بوعده ایشان نیست
آباد یک محله و میدان نیست
پاکیزه هیچ‌کوی و خیابان نیست
کاب از برای خوردن انسان نیست
قند از برای مردم استان نیست
یک جه قند از بی درمان نیست
حاصل بغیر ریگک پیشان نیست
چیزی نصیب اهل خراسان نیست
چیزی در این دیار، فراوان نیست
اینجا متعای دیگری ارزان نیست
وین رنج را نهایت و پیشان نیست
امید این گروه پریشان حال
الا بلطف ورحمت یزدان نیست